

Szerkesztőség:

Fő-utca 30. szám.

Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Bérmentetlen küldemény nem fogadtatik el.

Kézirat vissza nem adatik.

SOMOGYI ELLENŐR

KÖZÉRDEKŰ és TÁRSADALMI LAP.

MEGJELEN MINDEN HÉTEN EGYSZER, SZERDÁN.

Szerkesztő: Németh Zoltán.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott „Berzsenyi Dániel könyvnyomda,” hová az előfizetési, hirdetési s egyéb pénzek, úgy a felszólalások intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 korona.
Fél évre 3 korona
1/4 évre . . . 1 korona 50. fillér

Nyilttér petitsora: 20 fillér

Az iparosifjak.

— Ezelőtt körülbelül tizenöt évvel alakult meg Kaposvárott az „iparosifjuság képző és segélyező egyesülete” s mondhatni elég elévességgel folytatta működését s az általa évente rendezett nyári mulatságok alkalmával a város nagyközönsége is méltatta törekvéseit tömeges megjelenésével és anyagi támogatásával.

A múlt év folyamán az egyesület külön betegsegélyező pénztárt is alakított, ami egy okkal többet szolgáltatott arra nézve, hogy még nagyobb hatással működjen a segélyezés terén is.

Egészen váratlan körülmény állott be ismét a folyó év elején az egyület életében Marton Gyula elnök azon szándéka folytán, hogy az önképző és segélyező pénztár közsön barátságos frigyét a kerületi-betegsegélyező pénztárral, s mint ilyen lépjen be tömegesen ezen pénztárba; viszont azonban a kerületi pénztár az önképző kör minél hatályosabb erősödését támogassa.

Ezen egészen helyes propositziót Marton Gyula elnök az iparhatóságához írásban is benyújtván, ez sietett a két intézmény irányadó egyéneit konferenciára hívni, melyen az egyesülés kölcsönös előzékenységgel és szívélyesen elvileg el is fogadtatt.

Kétségtelen előnyös is lett volna mindkét egyesületre a közös működés és meg erősödés, mely ép úgy szellemileg, mint anyagiilag csakis emelte volna a sikereket.

A verseny, mely a múlt évben a ker. betegsegélyező pénztár, és az iparosifjuság külön pénztára között meglehetősen erős próbálkozásokat kavart fel és itt ott diszonanciákra szolgáltatott okot, — ezáltal teljesen megszünt volna, egyetértés és nagyobb anyagi eredmény éretett volna el; — ép úgy a képző-egyesület tagjai tetemesen szaporodtak volna és ezen oldalon is határozott haladás áll be.

Ezt mindkét intézmény vezetősége objektíve meglátolta s belátta: így tehát Marton Gyula iparosifjusági önképzőkör elnök minden aggály nélkül és teljes bizalommal terjesztette elő ezen indítványt az évi rendes közgyűlésen; azonban nagy meglepetés várt rá.

Az iparosifjuság képző és segélyező egyesületének közgyűlése az indítványt elvetette.

Ez a resultatum természetesen az elnököt mélyen sértette, s az elnökségről lemondásra vezérelte, utóbb lemondott az alelnök és mint halljuk a titkár is. Ezt mi természetesen találjuk; de nem értjük meg azt, hogy az iparosifjak közgyűlése ezt a határozatot többségre juttathatta, — hiszen semmiféle indok fel nem hozható az ellen,

hogy az egyesülés hátrányos lett volna.

Épen ezért mi ezen tényt sehogysem helyeselhetjük s természetesnek egyáltalán nem tekintjük; annál inkább, mert a „leszavazásban” nem az elnökség elleni bizalmatlanság nyilatkozott meg; mert Marton Gyula ur vezetésével az egyesület nagyon is meg lehetett elégedve s mert Marton Gyula csakugyan tüzzel-vassal harczolt az egyesület érdekei mellett . . ebben a „leszavazásban” egészen más okok rejlenek.

Nem ismerjük ezen okokat, és a befolyás forrását; de az bizonyos, hogy alapos feltevéseink lehetnek arra nézve, miszerint azok a vezérek, akik ezen kezdeményezésben szavazták le az elnökséget és választmányt, azok aligha az önképző és segélyező kör valódi érdekeiért harczoltak, azokat aligha az egyület erősödése iránti cselekvés rugói vezették akcióba — s akármiféle okból inscenálták ezt a dolgot valami jót nem cselekedtek.

Igen kívánatos volna, ha az egyesület újabbán is fontolóra venné a dolgot és nem indulna saját pusztulására.

— Somogyi Károly szinigazgató, mint halljuk jobbra balra írogat Kaposvárra, oly értelemben, miszerint a székesfehérvári szintársulat itteni előadásai nem engedhetők meg, mivelhogy Kaposvár

TÁRCZA.

Téli gondolatok.

Szeretem a telet fehér szőnyegével
Békés nyugalomban,
Mikor a hópelyhek, mint fehér galambok
Úlnak el a fákon.

Szűljabb kedvében ha néha rögtönöz
Torlaszt és hegyiséget
Jótékony is, mivel keresetet adott
Vele sok szegénynek.

Óh a tél sem pihen, sokszor lehetetlen
Végez a hólapon,
Segít öríási fákat lejtuttatni
Meredek oldalon.

Ami más időkben elbirhatlan volna,
Két kis talpas szánon
Mesés hosszúságu, súlyos vastag fákat
Elvisz, mint az álom.

Hulljatok hópelyhek, nyujtsatok tápot az
Aszott földi térnek,
S adjatok utána mielőbb helyet az
Érlelő napténynek.

Estelenként, mikor derült ógról néztek
Le a szép csillagok
Találgatom, hogy most ama világokon
Minők az évszakok?

Van-e ott is munka, küzdelem a léttel,
Szegénység, uralom?
Vagy az örökderű mosolya ragyog-e
Oly fényvel azokon?

Oly szépen megvannak ott fenn egymás mellett,
Mikor találkoznak
Egymás világára romboló hatásu
Vészt, soha nem hoznak.

A mi földi pályánk sokféle baja jut
Ilyenkor eszembe,
S eltűnődöm rajta, hol lehet jobb élet
Azokon? Ezen-e?

Mig így tündööm a bolygók sorsa fölött
Megnugszom a hitben,
Hogy mindonok sorsát örökös szemével
Kísérel az Isten.

Fiatal asszonyok.*)

Irtá: Szántó Ferencz.

Három szép leányt ismertem. Mind a háromnak udvaroltam, mind a három esküvőjén végig halgattam a boldogító igent, most már négy éves asszonyok, és egy szép délután elhatároztam, hogy meglátogatom őket.

Először is Radnay Bélánéhoz kopogtattam be. Szép magas barna asszony rendkívül élénk vidám temperamentummal, beszédes nevető szemekkel.

„Végre valahára” szól „tudja hogy haragszom magára? Egyszer sem látogattott még meg mióta asszony vagyok.”

„Oh Nagysád, hiszen nem tudhattam, hogy a fiatal asszony szívesen látja-e leánykori barátját? — ha szabad magamat így neveznem.”

„Rosz mehetség; gondolhatta, hogy bármikor kedves vendégem. de persze csak a leányok iránt érdeklődik, virágról-virágra ugy-e? De nem baj egy kis jó akarattal mindent pótolhat, ha ezentul gyakrabban lesz szerencsénk, akkor szent a béke. A férjem ugyanis elég gyakran kérdezi, hogy talán megsértettem-e valamivel, mert nem mer felénk közelni, még a Miczikémet sem látta, pedig azt mondják csecse baba.”

„Ha az anyjára hasonlít —
„Nem halgat? Milyen fád maga már mindjárt kezdetben! Megérdemelné, hogy ne ismerje meg a Miczikémet.”

„Édes jó Nagysád, sohse többet csak hívja azt a kis leányt, had gyönyörködjem én is benne.”
Miczike bejött. Csakugyan aranyos kis szőszke baba volt, hoszu haj, rövidre nyirt froufrouval.

Amint megpillantott, félénken simult anyjához és annak kőtenyébe rejtette el arcát, és csak olykor-olykor mert onnan felnézni.

„Nos Miczikém énekelj a bácsinak egy szép dalt, azt, mire a kisasszony tanított.”

De Miczike inkább hajlandó volt sirni mint

énekelni és csak annál szorosabban fogta anyja kőtenyét.

„Édes kis Miczikém” kezdé a mama „ne légy oly félénk, hiszen te bátor kis leány vagy, milyen szépen énekelteél tegnap is a nagypapa előtt, na énekelj kis cziczám, akkor nagyon szeretlek.”

Miczike most már barátságosabban nézett reám sőt meg is hagyta simogatni az arcát. „Énekeljen kis baba” mondám „akkor kap czukrot.”

„Mitoj? Mitoj tapot czutjot?”
„Holnap reggel aranyom; küldök egy nagy dobozzal.”

„Um! Moszt tesszét adni. Attoj elnételem a tisz madáj dalát a dejmet imáját, bizon! Bácsi! A Vajda Majiszta nem tud ám énetejni, pedig máj néd évesz!”

Miczike mégis hitelezett reggelig; elénekelt mind a két dalt, az anya örömtől sugárzó arczaal nézett hol reám, hol a gyermekre, azután összecsockolta a leendő primadonát, lekere kötötte, hogy jól viselje magát, és kiküldte a gyermek-szobába.

„Ez a kis angyal a mi egyedüli boldogságunk kezdé Radnayné, „tegnap sétálni ment, négyen is kérdezték a dadától kié ez a czukorbaba? és menyire szereti az apja, azt mondja, hogy nem cserélne vissza a legény étellel, ha Rotschild összes millióit lábái elé rakná! És ön még mindig nőtlen?!”

„Ah Nagysád!”
„Maga mindig sóhajt mint egy szerelmes gymnazista. Nos, mi bántja lelkét?”

„Hiszen Nagysád legjobban tudja, ezelőtt négy évvel gondoltam a házasságra, de legmélyebb sajnálatomra, harmadik csöngetés után érkeztem.”

„Miért volt oly ügyetlen?, sietett volna jobban, vagy azt várta, hogy az illető hölgy esedezni fog, hogy kegyeskedjék nőül venni?! Külömben — hagyjuk ezt barátom, elmúlt idők, én boldog vagyok férjem oldalán, és nincs okom megbánni, a miért maga lekészt a vonatról. Hanem ismerek egy leányt ki magát tudná boldogítani: a kis Terka. Ez a leányka szép, nagyon csinos, művelt, a hozományával is meg lehetne elégedve, és milyen remek gazdasszony a Terka! Ugy összeillenének! Még leánykoromban is magának szántam ezt a gyermeket. Nos hogy tetszik az eszme?”

*) A keresk. ifjak társulatának f. hó 2-án tartott felolvasó estélyén felolvasta a szerző.

városában való játszáshoz csak neki legyen jussa. Miként értesültünk az engedély Somogyi ur bejegyzése nélkül is kiadott a fehérvári társulatnak már csak azért is, mivel ez a társulat a Somogyi-féle „Kaposvárra” elhozni szokott nyári társaságnál, de a télénél is jobb; azután meg azért is mivel hát Somogyi urnak nincs kizárólagos privilegiuma Kaposvárhoz. Ilyenféle szerződésről, avagy kötelezőről mi nem hallottunk semmit; de ez különben is törvénybe ütköző és tarthatlan lenne akkor is, ha Somogyinak volna ilyen írása. Tudunkkal azonban nincs. Somogyi ur alkalmasint abban a dologban keresi az ő jussát, hogy az arena építésének befejezése folytán ennek díjmentes használata hat évre neki biztosított; ámde ha ez szinte szerződésileg kezében van is, ebből nem következik az, hogy Kaposvárot más szintársulat ne adhasson előadásokat. Legfelebb az arenában nem; ugye de a fehérvári társulat nem ott játszik, hanem a Koronában, vagy másutt; de még ha az arenában játszának sem tehetne kifogást Somogyi ur: mert a különbség csak az, hogy Somogyi ur az ő beépített pénzt játszhatja le, ez pedig azért fizetni volna köteles; továbbá meg azért nem lehetne Somogyi urnak ez ellen tiltakoznia, mert tudomásunk szerint az ő arenájussa már le is járt.

Különbözik pedig a kaposvári közönségnek azt a szerény óhaját sem vitathatja el Somogyi ur, hogy mar egy jobb társulatot s néhány fővárosi vendéget is élvezhessen... amilyenekben ő sohasem volt szives bennünket részesíteni.

H I R E K.

— **Márczius 15.** A kaposvári „Virág” önképzőkör f. hó 15-én d. e. 11 órákor a gymnázium rajztermében hazafias ünnepélyt rendez, melynek műsora a következő: 1.) Magyar induló előadja az ifj. zenekar. 2.) Megnyitó Endrei Akos tanárelnöktől. 3.) Ének előadja az ifj. énekkar. 4.) Talpra magyar. 5.) Márczius 15-ikének jelentősége írta és felolvassa Brandt J. 6.) Ének előadja az ifj. énekkar. 7.) Petőfy alkalmi óda írta és szavalja Benkő László. 8.) Rakóczy induló előadja az ifj. zenekar. Meghívók nem lévén kibocsátva, a rendezőség ezen uton hívja meg a n. é. közönséget.

— **Requiem.** Az elhunyt Albrecht főherceg lelki üdvéért f. hó 2-án d. e. 10 órákor requiem volt a helybeli rom. kath. templomban, melyet Ujváry apát plébános tartott fényes segédkezéssel a Pintér tanár vezetése alatt álló főgymn. ifjúság énekkara közreműködésével. A templom közepén volt felállítva a díszes ravatal gulákba rakott fegyverekkel és más katonai jelvényekkel körülvéve. A gyász istentiszteleten jelen voltak az összes köz-

hivatalok tisztviselői, a helyben állomásozó katonai tisztikar, a legénység nagy része, számos notabilitás és magánzemélyek.

— **Felolvasó estély.** A keresk. ifjak társulata f. hó 2-án felolvasó estélyt rendezett a Fiume mellékhelyiségében. Az első felolvasó Sebestyén Károly fővárosi fiatal gymn. tanár városunk szülőtte volt ki „Sándor Kálmán” cz. regényéből egy meghatón szép részletet olvasott fel. Utána Szántó Ferencz ur következett ki „Fiatal asszonyok” cz. eseregését olvasta fel, melyet mai tárczarovatunkban közlünk. Végül Kertész Béla ur szavalta el „Birtokviszonyok” cz. humoros kis költeményét. A nagyszámú közönség zajos tapsokkal jutalmazott minden egyes felolvasót. Az estélyt táncz fejezte be, mely a legkedélyesebb hangulatban éjjeli 1 óráig tartott.

— **Drága tél.** Valószínű, hogy az idei tél legtöbb pénzbe került az államvasutaknak, mert a hótakarítás költsége januárban 400 ezer februárban pedig 600 ezer, összesen tehát egy millió forintjába került.

— **A budapesti vígszínház** jövő évben nyílik meg. Somogyi társulataból Rónayné Balogh Etel már 3 éves szerződést kötött, Kalmár Piroskával pedig most tárgyal Dr. Váradi Antal a színház leendő igazgatója, és nagyon valószínű, hogy ő is megváltik Somogyitól.

— **Blahánéről.** Sok mindenfélét hallottunk már a nemzet csalóányáról, Roboz Csicsa bátyánk egész legendákat tud róla mesélni, ha évenként Balaton-Füredről hazakerül, hol a művész is nyaralni szokott, de a következő történetke talán még ismeretlen közönségünk előtt: Egy társaságban, hol többek között a művész és Kiss József is jelen voltak, Jászai Mariról, és elért nagy sikereiről beszélgettek, különösen egy ur egészen el volt ragadtatva a művész „Jehova” szavaltatótól. „Látja édes Józsi bácsi,” szól Blaháné „mennyre segít maga a Jászain, engem pedig egészen elhanyagol. „Kérem szépen,” — folytatja kérés hangon — ha a Jászainak egy Jehovát írt, írjon nekem egy kis — „Jézuskát!”

— **Milleniumi színész album.** Tóth Béla központi színészegyesületi ellenőr és Vedres Gyula színészegyesületi titkár előfizetési felhívást bocsátanak ki egy milleniumi színész albumra, mely tartalmazni fogja színészetünk minden egyes tagjának sajátkezü névalírásával ellátott arcképét, egy-egy életrajzi vagy színészetéből merített jellemző történetek, vagy jelmondatát; nyugdíj-, menház és koronaszínházunk képeit, illetve tervrajzát és azok leírását, a magyar színészet történetét a legrégebb időkől napjainkig, nagyobb vívmányaiban; továbbá a vidéki színjárat egyeslet tagjainak, kiválóbb színműiroink, és egyesületünk főbb harcosainak arcképeit és névsorát. A Milleniumi Színészeti album nagy (quart) album alakban, 20—30 iv terjedelemben, díszes kiállításban 1895. év december havában fog meg-

jeleni. Előfizetési árak: Színész egyesületi tagok ivén 3 frt. Színpártoló közönség ivén 4 frt. Bolti ára 5 frt. — Az előfizetési pénzeket legelőször postai utalványon a következő címen beküldeni: Dá l n o k y J á n o s pénztárosnak. Budapest, Külső-kerepesi-ut 9. szám. Legelőször ajánljuk a művet a színészet iránt érdeklődő közönség szíves figyelmébe, mivel ilyesmi Magyarországon eddigelő még nem jelent meg.

— **Ujságíró hölgyek.** A Clevelandban megjelenő Plain Dealer című reggeli újság mult heten a csütörtöki lapját a Friendly Inn nő egyetletnek engedte át. A Plain Dealer azon a napon kizárólagosan nők szerkesztésében 52 oldalon, 150 ezer példányban jelent meg. A hölgyek tehát volt terük arra, hogy kedvökre kibeszélhessék magukat, Elképzelhető, milyen cikkek kerültek ki a szép asszonyok tollából. Az egyik kijelentette, hogy szavazó polgár akar lenni, a másik az alsóházba vagy éppen a szenátusba szeretne bejutni, míg mások egészen komolyan foglalkoztak azzal, hogy miért ne lehetne a nők közül elnököt választani. A férfiaknak egész sereg jó tanácsokat szolgálnak, többi között azzal, hogy a férfi már 7 órákor este legyen otthon, hogy ne kártyázzék és ne igyék. A nőfeln férfiak házassodjanak meg minél előbb, a feleséges emberek pedig reggel rakják meg a tüzet, mert ez az ő kötelességük, nejeikkel pedig ne feleseljenek, mert az asszonynak mindig igazza van. Egyhangulag elhatározták, hogy az utolsó szó mindig az asszonyné legyen. (Erre nem volt szükség, mert hiszen ez már öröktől fogva tényleg így van.) Végre mindannyian megegyeznek abban, hogy a férfi az isten legtekélyesebb, csókolni való teremtese s hogy az amerikai férfi a legudvariasabb és legszebb a világon. A kis üzlet nyolcezer dolláron fölüli jövődelmezett az egyetletnek.

— **Gyászjelentés.** Alulírottak a maguk, valamint a nagyszámú rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik Lájpezig Gyula urnak kereskedő, a kaposvári takarékpénztár igazgatósági tagjának életének 62-ik, boldog házassága 26-ik évében f. évi márczius hó 1-én délután 5 órákor szívvelhűdés következtében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei márczius hó 3-án délután 3 órákor tétettek az ág. evang. szertartás szerint a helybeli közsirkertben örök nyugalomra. Kaposvár, 1895. márczius hó 1. Aldás és béke hamvaira! Lájpezig Gyuláné szül. Gáspár Piroskaneje. Lájpezig Jónás, Lájpezig Géza, Lájpezig Gyula, Lájpezig Lajos gyermekei. Lájpezig István, Lájpezig János, Lájpezig Antal, Lájpezig György testvérei.

— **Különös végrendelet.** Londonban néhány nap óta egy 78 éves kisasszony végrendelete közbeszéd tárgyat képezi. Bloomer Hetty ugyanis félmillió forintnyi vagyonáról a következőképen végrendeletkezett: Nem önszántamból maradtam hajadon, háromszor jártam jegyben s mindannyiszor a férfiak

„Nagysád, négy év előtt megfogadtam, ha az nem, akkor senki más.”

„Oh maga drámai hős, nem sirna egy kicsit? Külömben pedig ne tessék affektálni mert maga — szereti a Terkát!”

„Ah szép asszony! A hivatalos lapban olvastam ezt a hirt?”

„Igen és pedig eredeti miniszteri kéziratban. Azt hiszi, nem tudom, hogy megrendelte a fényképezést a Terka arcképét? Szinte elképzelem, hogy összecsofolgatta annak az arcképnek a száját, arczát, szemét, fülét, haját, azután hevesen szívéhez szoritja, és nagyokat sóhajt: „Ah Terka! Na igazán, kérje meg a Terkát, akkor megengedem, hogy ismét a keresztnevemen szólithasson, ... tudja, ugye mint leány koromban.”

„És mit gondol Nagysád, vonzódnék hozzáma Terka?”

„Azt nem tudom barátom.”

„Lehetséges? Hiszen kebelbarátnók.”

„Igen, de a Terka ilyen tekintetben nagyon zárkózott — ugyan kérem, ne kérdezzen annyit, még fejmagralt kapna a sok tudástól, és én nem fizetem a gyógykezelési költséget! Ugye elveszi a Terkát?”

„Parlamentem elé terjesztem a dolgot, meghalgotam a szónokokat.”

„De az ellenzékietek ne, nem szeretem az ellenzékiet, különben is ez a parlamenti eljárás nagyon hosszadalmas, rövidebb terminust kérek.”

„Rövidebbet? Legyen szép asszony, tehát a legközelebbi vizionlatáskor. Helyes?”

„Bravo” szól az asszonyka, azután mosolyogva tevé hozzá: „Készitem a nászajándékot.”

Elbucuztam Radnaynéétől és Bayerékhoz mentem. Bayerné gracieuse kis szöke asszony volt, nagyon fiatal gyermekes kedélylyel.

„Keveset változtam” szól még mindig az ibolya a kedvencz illatszerem, csak az irodalmi ízlésem változott. Átpártoltam Herzeghez.

„Ah ah? Ha jól gondolom ezelőtt Brody Sándor volt az a szerencsés, és most detronizálva! Boldogtalan ember!”

„Csak gunyolódjék, maga egy csepert sem javult.”

Időközben hazakerült a kis Laci fia, ki egyenesen hozzám futott, és felugrott a tédemre. De a mamának nem tetszett a gymnastikai produktió, és az oszonna elvonásával fenyegette a pajkos gyermeket.

„Ez az én rosz fiam” kezdé a mama mosolyogva, olyan esintalva, na Laczikám, mondj el néhány verset. Laczika rögtön haptákba vágta magát, azután chickkesen meghajolt és verseket mondott melyekből megtudtam, hogy a farkas gonosz állat, ellenben a báránykák szelid kedves teremtsékek, szintugy a galambok is. A mama jutalmul megcsókolta a gyermeket, én egy gummi labdát ígertem neki. „Nem is képzeli, milyen csalo é a gyerek! Tegnap habos pusszeriket készítettem, 12 darabot hoztam be egy tányérkán, egyet külön neki, ha szentül megígéri hogy nem nyul a tányérhoz. Meg is ígerte, mire bejöttem már csak 11 drb. volt a tányérban. Juj de haragudtam! Rögtön leterdeltettem. Ugy sirt szegényke! De megbocsátottam neki, mert könnyek között ígerte meg, hogy sohszem lesz torkos. És még más baj is van ennél a gyereknél. Nagyon szereti a bort. Minden ebéd és vacsoránál egy egész pohárral iszik. Félek hogy részeges lesz és ez a gondolat ugy elszomorít, a Lotti néni is azt mondja, pedig a Lotti néni nagyon okos asszony. „Bayerné szemei máris nedvesek voltak, de vigasztaló szavaimra ujra felderült szép arca és áttértünk a bálókra, egyéb mulatságokra, korszolyszásra.

Erről jut eszembe szólal meg Bayerné, hallotta mit susognak a jégen?”

„Mit Nagysád?”

Hogy az a szép kis bársony sapkás kreol asszony nem haragszik a Gerő Bandira, együtt korszoláznak, kéz kézben, és olyan szorosan simunnak egymáshoz, ennél még többet is mond az a roz világ. Én ugyan nem hiszem, hony soit qui mal y pense, de azt mondják hogy az asszonyka férje —

„Nos az asszonyka férje?”

„Jaj Istenem, olyan nehéz, mondja diszkrét lesz?”

„Mint a sir, Nagysád.”

„Hogy az asszonyka férje — Nem tudom kimondani valami ugy szoritja a torkomat, már bánom hogy elkezdtem.”

„Oh édes Nagysád, hiszen köztünk marad.”

„Hogy az asszonyka férje — de ugye igazán nem árulja el senkinek?”

„Férfiúi becsületszavamra Nagysád, nem.”

„Hogy az asszonyka férje, — dekorálva van.”

Kétkedve fogadtam e hirt, és mivel már hat óra volt, elbucuztam a kis szöke asszonytól, és felkerestem Tárkányinét. Tárkányiné igen komoly leány volt, Fauszt, az Ember tragédiája, Karthausi voltak kedvencz olvasmányai, nem járt bálókba, gyűlölte a bókokat, és csakis a könyvek képeztek egyedüli szórakozását. Igen udvariasan fogadott, elmondta mennyire boldog, férje szereti és becsüli, az ő igényei szerények, nem vágyakozik sehova. „Minek is? szól hisz már anya vagyok. Rosz ember, nem is tudakozódik a gyermekem után, pedig ez az én menyországom. Most alszik. De jöjjön, lassan, lábujjhegyen, vigyázzon, fel ne költse. Tárkányiné lopózva kelt fel, nesztelenül széthuzott egy pár brocát függönyt, és én egy mosolygó kis babát pillantottam meg a bölcsőben. „Ugy-e milyen herczig ebben a rózsaszínű főkötőben? kérde a mama azután egész elragadtatással folytatá: „Már kezd gagyogni: ma—ma, gyü—gyü, ugy repes a szívem, ha magamhoz szoritom ezt a drágakincsét. Minek nekem az ékszerék, tolették, fogat, páholy, hiszen ezt az angyalt nem kárpótolhatna semmi!” A philosophus nő itt is a gyermekét bálványozó örök asszony volt.

Elvégeztem látogatásaimat, elgondolkoztam a látottak, hallottak fölött, és két dolgot tapasztaltam. Először, hogy ezek a kedves fiatal asszonykák sok minden iránt érdeklődnek, de tapasztaltam azt is, hogy mindegyik egyenlő rajongással csüng gyermekén, mintha dicsfény övezné szép fejüket kicsikéik körében, szemekből kisugárzik az a végtelenül édes boldogság, ha gyermekeikre csak tekintenek is, mert egész lelküket, egész szívüket, egész lényüket kitölti a legszentebb, a legmagasztosabb, a legfönségesebb érzelem; az anyai szeretet.

hütlens
rozom,
évford
negyve
nyitani
tében
nem ál
elkül
kamato

ez a kö
hoz, hi
ritheti
ródzhat

szépen,
a Koron
és 55 fr
vári kő
gyek n
Gyulán
Ödönné
Jánosné
(Fenek-
özü. L
György
Riemer
falud.)
Visyné.
Bihar J
Duchon
Goszt
(Keszth
(Mozsgó
zsika (S
Németh
Mariska,
Mariska
bak k. a

dombóv
tánczmu
össze a
szép hől
volt hől
ham Laj
Istvané
mann M
Jagica
özü. Ka
(Szilfás-
mann J
perger Is
Károlyné
Strasser
szig Lipo
Arany Hé
Ilona, Fl
gicza En
hád.) Ma
(K-Szeke
mogyi V
Weiner I

zultatun
emelked
rossz kul
állatokat
letek fog

feladata
sitése. M
sajtó csa
lyel veh
is csak h
hat el,
hazánk,
menyéir
mind a né
pontjáról
a művel
rengeteg
és tetsze
nézve sz
Budapesti
példaadás
a meggyő
ség sem
azt, hogy
sen legye
és kézmű
fejlődési
rovatokba
vélemény
egyniség
után már
pesti Hir
kezők, eg
50 kr; fé
legzélsze
Cim; Bud
VIII. ker
körut 5. s

illeti tagok
frt. Bolti
ezészerübb
beküldeni:
Budapest,
ajánljuk
zónségi szí-
szágon ed-

ban megje-
mult héten
egyletnek
kizárolá-
150 ezer
tehát volt
magukat,
ki a szép
hogy sza-
ázba vagy
míg mások
hogy miért
ni. A férfi-
lának, többi
ste legyen
. A nőilen
felesége
t, mert ez
leseljenek,
lyhangulat
az asszo-
ert hiszen
gre mind-
fi az isten
s hogy az
bb a vilá-
l jövődel-

uk, vala-
ajdalomtól
rnak ke-
zgatóság
aga 26-ik
5 óraker
os elhuny-
3-án dél-
artás sze-
ugalomra.
és béke
Piroska
ig Gyula,
Lájpézig
testvérei.
néhány
lete köz-
yanis fél-
pen vég-
hajadon,
a férfiak

udom ki-
ár bánom

marad.”
e igazán

mem.”

va van.”

már hat

komoly

arthausi

bálókba,

képezték

fogadott,

becsüli,

sehová.

rosz em-

n, pedig

e jöjjön,

se. Tár-

zott egy

is babát

yen her-

a mama

lár kezd

hütlenségének áldozata lettem. Enélfogva azt határoztam, hogy vagyonom kamatait halálom minden évfordulóján olyan öt hajadonnak adják, a kik a negyven éves kort meghaladták s be tudják bizonyítani, hogy mátkaságuk a férfi árulása következtében semmisült meg. Ha valamely évben pályázó nem akadna — a mit azonban a férfiak elvadult elköteleseire való tekintettel nem hiszek — úgy a kamatok a tőkéhez csatolandók.

— **Terjedelmes fülek.** Káplár: Nem csoda, ha ez a komisz bundás nem ért is a katonai tudományhoz, hiszen akkorak a fülei, hogy az egyiket leterítheti és rá fektethi, a másikkal pedig betakarózdhatik.

— **A szigetvári járás gazdatisztjei** f. hó 2-án szépen, sikerült táncestélyt rendeztek Szigetvárt, a Korona nagytermében. Az estély igen látogatott és 55 frtot jövedelmezett, mely az alapítandó szigetvári kórház javára fog fordítani. A jelen volt hölgyek névsora a következő: Asszonyok: Békeffy Gyuláné (Szent-Mihályfa.) Csohan Gyuláné, Duchon Ödöné, Penyves Adolfné (Kaposvár.) Hegyessy Jánosné, Gulyásné (Lukafa.) Keglevich Istvánné (Fenek-pt.) Dr. Kriszt Bélané, Königné (Péterfa.) özv. Ludmenákné, Marossyné (Helyesfa.) Németh Györgyné (Szent-Márton.) Raabe Curtné (Vitézi.) Riemerné, Strinovichné, Sujánszky Imréné (Zs.-Kisfalud.) Tabakné (Pécs.) Veres dr.-né (B.-Sellye.) Visyné. Leányok: Baka Mariska, Bubregh Irén, Bihar Józsa (Somodor) Békeffy k. a. (Szent-Mihályfa) Duchon Irma, Furman Emilia és Ilona (Kaposvár.) Gosztanyi nővérek (Szt.-László.) Grohmann Terka (Keszthely.) Gulyás kisasszony (Lukafa.) Jeney Berta (Mozsgó.) Kozáry Emilia, Lázics Eri, Lukács Rózsika (Szt.-Lőrincz.) Marossy kisasszony (Helyesfa.) Németh k. a. (Szt.-Márton.) Perényi Janka, Pozsonyi Mariska, Riemer kisasszony, Salamon Ilka, Somogyi Mariska (B.-Sellye.) Strinovich k. a. (Hárságy.) Tabak k. a. Az első négyest 50 pár táncolt.

— **Dombovári bál.** A Vörös kereszt egylet, dombovári fiókegylete febr. 25-én kitűnően sikerült táncmulatságot rendezett. Nagy bál közönség gyűlt össze a Korona nagytermében, kedélyes hangulat, szép hölgykoszoru jelképezték az estélyt. A jelen volt hölgyek névsora a következő: Asszonyok: Ábrahám Lajosné, Arany Károlyné (Nosztány.) Fekete Istvánné (Tuske.) Flasics Józsefné (Mágoos.) Fridmann Mórné, Golschmied Edéné, Grünhut Edéné, Jagicza Istvánné (Leperd.) Ihrig Vilmosné (V-Dombó.) özv. Kapus Tivadarné (Vaszar.) Laufer Antalné (Szilfás.) Lexa Jenóné, Ney Pálné (Inám.) Dr. Neumann Jónásné, Paál Józsefné, Reiner Adolfné, Reiszperger Istvánné, Rüll Károlyné (K-Szekesó.) Schréter Károlyné, Schultheisz Gaborné, Singer Benóné, Strasser Henrikné (Nosztány.) Szállos Jánosné, Tauszig Liptóné (Varasd.) Weiner Liptóné. Leányok: Arany Hermína (Nosztány.) Bedő Ilona (Pécs.) Cseri Ilona, Flasics Paula (Mágoos.) Friedman Róza, Jagicza Emma (Leperd.) Jagicza Anna és Józsa (Bonyhád.) Maschek Gizella, Reiner Vilma, Rüll Emma (K-Szekesó.) Schréter Leona, Schultheisz Olga, Somogyi Vilma (Pellérd.) Strasser Katinka (Nosztány.) Weiner Kamilla.

— **Buza és liszt Angliában.** Liverpooi főkonzulátusunk jelentése szerint a buza és liszt ára emelkedik, még pedig az északamerikai államok rossz kukoricatermése következtében, hol most az állatokat buzával etetik, minek folytán a buzakészletek fogytak.

— **Budapesti Hirlap.** Az újságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve nincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécshől kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonnégy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük nemcsak hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről: távirat, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájkáról s az ország minden népesebb pontjáról hirt adnak mindarról, ami igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításainak e rengetegéből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszetősen feldolgozni azt, a mi a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: ebben a Budapesti Hirlap fennállása óta eddig utól nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségük az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságjától mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és kézművelődési érdeke, ez a mai zsurnalisztika fejlődési iránya. Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, hol magának a Budapesti Hirlap-nak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egyszóval egyénisége nyilatkozik meg, tízennégy évi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hirlap-tól. Az előfizetési föltételek a következők: egy hónapra 1 frt 20 kr.; negyedévre 3 frt 50 kr.; fél évre 7 frt; egész évre 14 frt. Vidékről legézszerübb a postautalványon való előfizetés. Cím: Budapesti Hirlap kiadóhivatala Budapestben, VIII. kerület, Rök-Szilárd utca 4 sz. és József-körút 5. szám.

Irodalom.

Egy költeménykötetet küldött be hozzánk Budapestről Sebestyén Károly ur. Czime: Hajnalodik.

Félve fogtunk hozzá a 137 oldalra terjedő könyv olvasásához, lévén gyakran alkalmunk szerkesztőségünkhez beküldött silányabbnál silányabb műveket végigumafkozni. Mondhatjuk tehát, hogy meglehetősen alkonyi hangulattal kezdtük meg a „Hajnalodik” olvasását.

Azonban ez egyszer igen kellemesen csalódunk s már az első költeménynél felderült bennünk ez az alkonyi hangulat s keblünkben kihajnalodott. Három csoportba osztja Sebestyén Károly ur költeményeit: I. szerelmi dalok. II. A kis anyuskának és III. Elbeszélések.

Mind a 3 csoportról csak szépet írhatunk. Az I. és II. csoport lyrai költemények, tele érzéssel, közvetlenséggel, úgy hogy bizvást elmondhatjuk, hogy a költő nemcsak átértette, de át is érezte, amit leirt. Minden szerelmes azt írta, amit Sebestyén Károly ur leirt, de hogy úgy írta-e le — az kérdés. Ahez nemcsak szerelmesnek, de költőnek is kell lenni.

A III. csoport négy kis elbeszélést tartalmaz igen csinos versekben megírva. A költő maga elbeszélésnek mondja azokat, mi azt véljük — anélkül, hogy a költemények érdeméből ezzel valamit is levonni akarnánk — hogy azok nem elbeszélések, hanem mindegyik egy-egy sikerült ötlet, egy-egy jó eszme az elbeszélés öltönyébe ügyesen beleöltöztetve.

A művet, mely Singer és Wolfner könyvkereskedők kiadásában jelent meg és csinos külalakjával is kitűnik, mindenkinek szívesen ajánljuk. Elvezetes olvasni valót kap benne, aki megveszi és könyvtárának is díszére válik.

Különösen kiválnak a költeményekből:
I. Az első csoportból: Esküvőn. Ha neked jól esik.
II. A második csoportból: A drága kis anyuskának.
III. A harmadik csoportból: A beesület.
Kritikus.

Nyilt-tér.*)

I.) **Jegyzőkönyv** felvétellett Kaposvárott 1895. évi márczius hó 1-én, a Kunfi Adolf ur által Bibó Géza uron elkövetett sértés tárgyában. Alólirottakat felkérte Bibó Géza ur, hogy Kunfi Adolf urtól, a rajta febr. hó 28. elkövetett sértésért kérjünk elégtételt s az ügyben befátásunk szerint intézkedjünk addig is, míg ő pár nap múlva Kaposvárra visszatérhet.

Mi mai napon megjelentünk Kunfi Adolf urnál s tőle Bibó Géza uron elkövetett sértésért elégtételt kértünk, ő azonban az elégtételadást megtagadta és segédeket nem nevezett.

Ennek folytán mi az ügyet addig is, míg felülünkkel találkozhatunk függőben tartjuk.

Kmf.
Negro Sándor sk.
Müller Sándor sk.
mint Bibó Géza ur megbízottjai.

2.) **Jegyzőkönyv**, felvétellett Kaposvárott 1895. évi márczius hó 5-én, a Kunfi Adolf ur által f. é. február 28-án Bibó Géza uron elkövetett sértés tárgyában.

Alólirottakat felkérte Bibó Géza ur, hogy jelenjünk meg mi is Kunfi Adolf urnál és attól a rajta elkövetett sértésért kérjünk elégtételt.

Ezen felhívás fojytán mi mai napon megjelentünk Kunfi Adolf urnál, ő azonban daczára annak, hogy tudta miért keresük őt, minket nem fogadott s ezt előttünk szóval ki is jelentette.

Miután ezen eljárását nevezett urnak a lovagiasság szabályaival összeegyeztethetőnek nem tartjuk, az ügyet felülkre nézve a lovagiasság utján befejezettnek nyilváníttjuk.

Kmf.

iff. Nagy Ferenc sk.
mint Bibó Géza ur megbízottja.

Döry József s. k.
mint Bibó Géza ur megbízottja.

Nyilatkozat.

A fenti két jegyzőkönyvből kitetszőleg Kunfi Adolf oly embernek látszik lenni, ki védtelen embereket kész ugyan brutális módon bántalmazni; de midőn arról van szó, hogy az illető bántalmazottnak elégtételt adjon, akkor gyáván visszavonul és elzárkózik.

Az ily gyáváságot csak nyomorult, szemétnép szokta megtenni, hol nem törődnek azzal, ha a piszok és gyalázat a család többi tagjára is átháramlik. Miután az ilyen embereknek megvetés az osztályrészük, Kunfi Adolffal többé én sem érintkezhetem s az ügyet részemről befejezettnek nyilvánítom.

Kelt Kaposvárott 1895. márczius hó 5-én.

Bibó Géza sk.

Univ. Med.

Dr. Schön Samu

fog és száj betegeknek

rendel: d. e. 9—12-ig d. u. 2—5-ig.

☞ **Készít műfogat és fogsort.** ☞

Kaposvárott Korona-utca 13. sz.

*) E rovatban közöltékért a szerkesztőség nem vállal felelősséget. Szerk.

Szerkesztői üzenetek.

H. D. Igazsága van, az előbbie a papirkosárba temetettek, de szépen gyöngéden. A most beküldött jobb, közömi fogjuk a másikat is.

A frakk. (Novellette) Átadtuk egy pinczérnek, mi nem használhatjuk.

G—a. Kaposvár. Az illető urhölgy munkatársunk, de a lap szerkesztésétől egészen távol áll.

HIRDETMÉNY.

A ki földeket, birtokokat, házakat és szőlőket Belovár megyében vásárolni avagy bérbe venni kíván, vagy egyéb felvilágosítást óhajt, leggyorsabb és kimerítő utbaigazítást nyerhet 60 kr. (márkában) beküldése mellett

N. G. Mark.

tudakozó irodájában Belovár.

A tisztelt olvasók felkéretnek a fentieket a földműves nép között lehetőleg terjeszteni.

UJ SZÁLLODA.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni a n. érdemü helybeli és vidéki közönséget, miszerint

Kaposvárrott

sétatér-utca 10. szám alatt levő házban egy diszes szállodát, kávéházat, éttermet és sörcsarnokot rendeztem be, melyet február hó 13-án a közforgalomnak átadtam.

Szállodám és egyéb felsorolt mellék helyiségek a mai kor igényeinek teljesen megfelelően csinosan vannak berendezve, minden helyiség **villamosvilágítással** ellátva.

Egészséges, világos szobáim berendezése kiváló gonddal történt.

 Pontos, gyors és olcsó szolgálat.

Megbízhatóság, étel és italokban nagy választék, tisztaság és kitünő minőség tekintetében üzleti szaképzettségem biztosítékot nyújt, s általán törekvésem lesz a nagy érdemü közönséget legnagyobb mértékben kielégíteni.

Szives pártfogását kérve

mély tisztelettel vagyok

a n. é. közönség alázatos szolgálója:

Meiszner András,

szállodatulajdonos.

ELSŐ KAPOSVÁRI
ZONGORA,
HEGEDÜ,
CZIMBALOM,
POLYPHON-ZENELŐ STB.
FINOMABB HANGSZER
RAKTÁR.

IFJ. WIMMER JÁNOS

hangszer technikus.

Kaposvár Korona utca 5. sz. a.

(Hittaler-féle házban)

megnyitott hangszer raktárát alólirott a m. t. vevők figyelmébe ajánlja.

A leghíresebb bel- és külföldi gyárakból való hangszereket gyári áron s öt évi jótállás mellett elad. Készleten nem levő zongoráknak stb. hangszereknek eredeti gyári áron megszerzését bármely gyárból közvetíti.

Régi zongorákat ujjakkal becserél, avagy azok alapos kijavítására vállalkozik. Zongorák jutányos áron kölesön kiadatnak.

 Zongorák hangolását

ugy helyben, mint vidéken azonnal pontosan teljesíti.

A külföldi nevezetesebb gyárakban töltött több évi alkalmazás és szerzett technikai ismerete **ezen üzletében szakavatottságát biztosítja**, miért a n. é. közönség szives pártfogását kéri

IFJ. WIMMER JÁNOS.